

Ladislava Říhová: Jednota bratrská a Martin Luther, bakalářská práce UK HTF, Praha 2009, počítačový otisk, 54 strany

Oponentský posudek vypracoval: *Prof. ThDr. Jan B. Lášek*

Na první pohled je zjevné, že autorka věnovala své bakalářské rozpravě hodně péle a času, což je třeba ocenit. Žádnou věcnou chybu jsem v textu nenašel, odhlédneme-li od interpunkce, která je v místy šroubovaných souvětích špatná.

Je však třeba se zamyslet nad tím, zda toto téma jako takové je vhodné pro bakalářskou práci – je dost složité a není v první řadě historické, nýbrž teologické.

Autorka se pokusila však o historický popis. Myslím, že bylo vhodné začít přímo Lutherovým vystoupením a jen stručně nastínit dosavadní – nikoliv historický, ale dogmatický vývoj Jednoty bratrské. Kandidátka obsírně popisuje (na 20 stránkách) dějiny Jednoty. Jejím pramenem je značně Bartošem zkrácené znění dějin Jednoty (I. díl), nikoliv Říčan, případně dekrety Jednoty I. díl. Pak se dostává – k kapitole II. – k Lutherovi. Zde opakuje totálně známé věci, jak jsem pochopil ze seznamu literatury (nikoliv ovšem o poznámek), pracuje především s díly A. Molnára a s česky vydanou závažnou prací O.H.Pesche.

Vlastní téma je rozebráno ve třetí kapitole. Naprosto korektně jsou popsány (většinou na základě Čihuly) styky s Lutherem a jejich chronologie. Autorka také dobře vystihla a pochopila, v čem rozdíl v otázce křtu, Večeře Páně, skutků atd. spočíval. Sluší se připomenout, že Jednota např. ve svém pojetí skutků vycházela z domácí reformační tradice (Husa a jeho nástupců) – a rovněž tak v pojetí svátostí. Luther tuto českou tradici neznal, četl v souvislosti s lipskou disputací pouze spis De ecclesia a teprve později si obstaral Husovy spisy další. Myslím, že by se slušelo dané rozdíly ukázat transparentněji – na základě samotných dochovaných textů. Na poslední kapitolu zbylo autorce pouhých 15 stránek, což sice vystačí na přehled, nikoliv na rozbor.

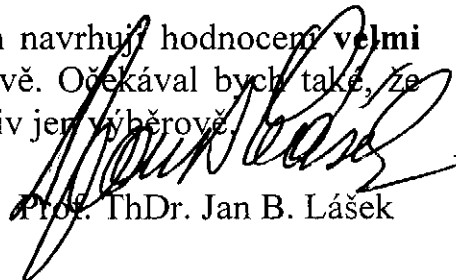
Pokud jde o anglický název, doporučoval bych spíše pro starou jednotu Unity of Brethren, Moravian Brothers pak pro jednotu obnovenou.

Poněkud zmatečné je dělení primární a sekundární literatury. Primární literaturou mají být prameny, tj. texty reformátorů. Sekundární pak práce o nich.

Rozprava je jinak dobře vybavena, má úměrnou obrazovou přílohu a vykazuje po všech stránkách pečlivost.

Závěr – Vzhledem ke shora uvedeným výtkám navrhuji hodnocení **velmi dobře**. Jinak opakuji, že téma je zpracováno poctivě. Očekával bych také, že bude použita alespoň všechna česká literatura, nikoliv jen výběrově.

V Praze, dne 13. září 2009

Prof. ThDr. Jan B. Lášek